

DE TE FABULA NARRATUR
KOMMUNISTA KIADÓ
BUDAPEST-BÉCS 2022

Internationalist Workers' Group (Munkások Nemzetközi Csoportja)

**Az internacionalisták osztályharccal küzdenek „saját“
kormányaik háborút kiobbantani akaró törekvései ellen**

Össztüzet nemzetre, nacionalizmusra , hazafiságra, patriótizmusra, demokráciára!

Rövid odavetésünk a cikkhez az alábbi: nyilván nem olyan egyszerű pusztán csak úgy odarikkantani, hogy a munkásoknak nincs hazájuk. Ha ez így volna és valóban osztálytudatuk térképén ez lenne a releváns törésvonal és vörös pont egyszerre, rögvest nem beszélhetnénk mindarról, ami éppen a szemünk előtt drámai méretekben tarol. Ez pedig a nacionalizmus. A munkásoknak nagyon is van hazája, nemzete, disznóólja, latrinája, soha nem volt osztályidentitása ennyire domesztifikált. De ezt így önmagában már elégtelen is állítani, hiszen ezt az úgynevezett hazát, nemzetet vagy mi a szart ő maga is áhítja, termeli áhítatosan zsolozsmázva a nemzet mitológiai kliséket.... Páncélozva imígyen is létevel a nemzethatárokat - tőkés létbeli szocializációja lám ide vezet. Ne legyenek illúzióink, ez nem az elvárásolt kastély univerzuma, de a tőkéjé, ebből az következik, hogy harcolni kell azért, hogy a munkás internacionalista szemlélete megvalósuljon, gyakorlatba lépjen, eközben a tőke háborúja ellenünk (és ebben „ nagy szent háborúban „ zakatol a nacionalizmus /fasizmus tőke által vezérelt halál masinája sötét árnyékot vetve korunkra - életidőnkre , jövőt is mérgezve) a munkásosztály ellen állandóan zajlik, véresen, könyörtelenül és harsogva . Ennek különféle formái vannak, amelynek szilárd eleme, hogy hazát nemzetet védj honfi bú és állampolgár az idegennel szemben, Ez a megdicsült szar istenség barnába hajló világéj hahotája a nacionalizmus ütemére. Nekünk, kommunistáknak minden oldalúan harcolnunk kell a baloldal, a demokrácia és minden jobbos, náci , liberális hanggal, megnyilvánulással szemben, összeségében a tőke minden oldala ellen.

Ez internacionalista harcunk alapja.

A Leftcom cikk önmagáért beszél nem kíván egyéb kommentet.

**DE TE FABULA NARRATUR
KOMMUNISTA KIADÓ
BUDAPEST-BÉCS 2022**

Internationalist Workers' Group

Az internacionalisták osztályharccal küzdenek „saját” kormányaik háborút kirobbantani akaró törekvései ellen

November vége óta a burzsoá média egyre több cikkel és videóval áraszt el bennünket, amelyek az Ukrajnára és a világbékére leselkedő állítólagos orosz fenyegetésről papolnak. A burzsoázia felhívásai az „orosz agresszió” elleni harcra napról napra erősebbek, különösen az Egyesült Államokban, ahol az a felvetés, hogy a „szabályokon alapuló nemzetközi rend” nem más, mint egy imperialista mítosz, amelyet a kapitalista osztály a háborús machinációinak igazolására használ, ahhoz vezethet, hogy orosz ügynöknek néznek bennünket. A valóságban azonban forradalmi internacionalistaként tudjuk, hogy nem vagyunk egyetlen imperialista hatalom ügynökei sem, hanem harcos munkások vagyunk, akik osztályuk érdekeiért harcolnak, amely magába foglalja az imperialista háborúk elleni küzdelmet is.

A tények

Az Egyesült Államokban viszonylag nehéz olyan hírekhez jutni, amelyek nem egyszerűen a „mi” burzsoáziánk által ismételtetett nézőpontokat és információkat tükrözik. A hírekben Oroszországot legtöbbször agresszorként és antidemokratikus erőként mutatják be, amelyet kizárólag Putyin irányít, aki a régi Szovjetuniót akarja újjáépíteni. Az USA-t ezzel szemben békés erőként mutatják be, amely meg akarja védeni a világ állítólagos demokráciáit az olyan erősödő autokráciákkal szemben, mint Kína vagy Oroszország. A NATO-t sem imperialisták szövetségének, hanem inkább demokráciák konglomerátumának tekintik, amelyet szerintük azért hoztak létre, hogy ellenálljon a Szovjetunió több mint 70 évvel ezelőtti, állítólagos „kommunista” totalitarizmusának. Ez az az alapvető narratíva, amelyet az amerikai burzsoázia szinte valamennyi propagandistája képvisel. Bár a különböző információforrások között vannak különbségek, végső soron ez az az alapja az egésznek, amelyből az úgynevezett „hírek” kiindulnak.

Azt tudjuk, hogy az Ukrajna és Oroszország közötti közelmúltbeli események a „nagy” imperialista hatalmak és blokkok közötti verseny kieleződését jelentik, ez esetben Oroszország és a NATO-országok, különösen az USA és az Egyesült Királyság között. Az amerikai burzsoá média arról számol be, hogy az ukrán határ közelében megnövekedett az orosz erők létszáma (becslések szerint február elejétől több mint 100 000 katona van jelen a térségben) **(1.)** Amit azonban nem közölnek velünk, az a NATO és az USA agresszív fellépése

Ukrajnában és Európában. A Szovjetunió és imperialista blokkjának összeomlása óta a NATO egyre inkább az orosz határok irányába terjeszkedett. Ukrajnában konkrétan az USA mintegy 2,5 milliárd dollár értékű katonai segílyt nyújtott a kormánynak, hogy támogassa a harcot az ország keleti részén lévő orosz szeparatisták ellen, és hogy felkészüljön egy jövőbeli imperialista konfliktusra Oroszországgal. Más NATO-országok is részt vettek az eseményekben, mint például az a Kanada, aki katonai tanácsadókat küldött Ukrajnába, hogy kiképezzék az ukrán hadsereget, azzal a szándékkal, hogy felkészüljenek egy esetleges konfliktusra imperialista riválisukkal, Oroszországgal szemben.

A burzsoázia képmutatása nyilvánvaló. Amikor Oroszország a „saját” katonáit küldi a „saját” határaitra, az a világbéke veszélyeztetéseként kerül bemutatásra. De amikor Biden bejelenti, hogy több ezer katonát kíván Kelet-Európába küldeni, a már ott állomásozó amerikai csapatokon felül, a média ezt a demokrácia megőrzése és védelme felé tett lépésként dicséri. Egyenesen neveléses, amikor Antony Blinken elítéli Oroszországot, amiért megsértette „azt az elvet, hogy egy ország nem alakíthat ki befolyási övezetet szomszédai leigázása érdekében”. A világ összes országa közül éppen az USA tudja a legjobban és a legtöbbet, ha a befolyási övezet fenntartásáról és szomszédjainak leigázásáról van szó. Az USA szinte egész történelme során személyes uralmi övezetként kezelte Latin-Amerikát, amelyben egyetlen állam sem volt képes arra, hogy egy USA elleni imperialista blokkhoz csatlakozzon. Elég csak Kubára nézni, hogy lássuk, hogyan reagál az USA, amikor egy, a „befolyási övezetében” lévő állam megpróbál egy másik imperialista blokkhoz csatlakozni: a büntetés a soha véget nem érő gazdasági blokád. És amikor az USA úgy tesz, mintha egy „szabályokon alapuló nemzetközi rend” bajnoka lenne, lehetetlen nem észrevenni a burzsoázia cinizmusát. Az USA nem tart be semmilyen szabályt, amely imperialista ambícióinak akadályát képezi, még a sajátját sem!

Ahogy telnek a napok, úgy tűnik, mintha a burzsoázia valamiféle Oroszországgal szembeni eljövendő konfliktusra készítene fel minket. Jelenleg nehéz megjósolni, hogy az események milyen irányba vezetnek, de most még a NATO sem egységes abban, hogyan is válaszoljon az orosz burzsoázia mozgósításaira. Néhányan, mint például az USA és az Egyesült Királyság, sokkal harciasabban állnak ki az ukrán „szuverenitás” megvédése érdekében, és támogatna azt egy esetleges orosz invázió esetén. A keleti NATO-országok, mint Észtország, Lettország és Litvánia szintén az orosz imperializmus ellen szövetkeznek. Ellenben más NATO-országok, főleg Németország és Franciaország, nem annyira érdekeltek abban, hogy agresszívan viselkedjenek Oroszországgal szemben, mivel a gázellátásuk Oroszországtól függ. Biden már bejelentette, hogy nem áll szándékában amerikai csapatokat küldeni Ukrajnába, hogy ott harcoljanak Oroszország ellen, ha invázióra kerülne sor. De a

lehetőségek még mindig nyitva állnak az USA számára, és azt már kijelentették, hogy fontolóra veszik egy ukrán felkelés támogatásának lehetőségét, ha Oroszország megszállná az országot.

Háborút fog kezdeményezni Oroszország? Nem ismerjük a Kreml titkos terveit és intrikáit de néhány általános tény fel tudunk vázolni arról, hogy Oroszország imperialista hatalomként mire vágyik. Putyin és az orosz burzsoázia számos tagja úgy látja, hogy a Szovjetunió összeomlása és a NATO elmúlt 30 évben történő terjeszkedése nagyban aláásta az orosz burzsoázia azon törekvését, hogy erős imperialista szereplővé váljanak a világban.

A NATO növekvő közelsége az orosz határokhoz szintén elfogadhatatlan számukra, emiatt ebben az évszázadban számos intézkedést hoztak azon területek védelmére, amit pufferzónának tekintenek maguk és a nyugati hatalmak között, és saját befolyást követelnek e zónák felett. Például 2008-ban, amikor Grúzia megpróbált csatlakozni a NATO-hoz, Oroszország megszállta az országot, és jelenleg is fenntartja ott két szeparatista régió, Abházia és Dél-Oszétia státusát. Valami hasonló történt 2014-ben, amikor az USA és az EU támogatta az ukrainai „Euromajdan” felkelést, amely megdöntötte az oroszbarát kormányt, és egy olyan kormányt állított a helyébe, amely a nyugati burzsoázia számára barátságosabb kapcsolatot tett lehetővé. Nem sokkal később a krími és kelet-ukrainai orosz kisebbség fellázadt az új kormány ellen, Oroszország pedig megszállta a Krímet, miközben anyagilag támogatta az orosz szeparatistákat Donyeck és Luhanszk tartományokban. Az ottani helyzet lényegében így folytatódott az elmúlt 8 évben, a szeparatista régiókban a maguk „statikus” háborúival. Ebben a helyzetben nem túl kedvező Oroszország számára, ha lerohanja Ukrajnát. Bár ez a forgatókönyv sem elképzelhetetlen, Oroszország nem Ukrajna katonai megszállását szeretné kieroszakolni a közelmúltbeli csapatmozgósításai révén, hanem inkább garanciát kapni arra, hogy Ukrajna soha ne tartozzon a NATO imperialista szférájába, valamint hogy Ukrajna olyan kormány vezetése alatt álljon, amely együttműködik az orosz burzsoáziával. Ennek hiányában az is elég lenne nekik, ha az ukrainai helyzet annyira instabil maradna, hogy Oroszország megakadályozhassa az ország NATO-ba való beolvadását, ahogyan azt 2008 óta Grúziával teszi.

A háborúellenes nézőpont

Akárhogy is vesszük, internacionalistaként alapvető kötelességünk, hogy ellenezzük „kormányaink” minden háborús lépését. A burzsoázia minden propagandáját saját internacionalista propagandánkkal kell lelepleznünk, amely nem igazodik egyetlen imperialista oldalhoz sem (legyen az az USA,

Oroszország, Kína vagy más), ezzel szembeni összes állásfoglalásunk a munkásosztály politikai függetlenségére irányul. Az egyik ország munkásainak ugyanazok az érdekei, mint a másik ország munkásainak. Ez a marxizmus egyik alapelve, amely azt manifesztálja, hogy „a munkásoknak nincs hazájuk”. Éppen ezért az USA munkásainak nem érdeke az orosz munkások elleni harc és öldöklés, sem az orosz munkásoknak az ukrán munkások elleni harc, stb. stb. Ha a harctérre küldenek minket, akkor azt kell tennünk, amit orosz, német és francia katonák tettek az első világháborúban, vagy amit sok amerikai katona tett a vietnami háborúban, akik egész egyszerűen nem voltak hajlandóak a „másik zászló” alá kényszerített testvéreiket legyilkolni, és háborút kell indítanunk azok ellen, akik harcolni küldenek bennünket!

De az imperialista háború elleni harcot nem lehet légüres térben folytatni. A világ burzsoáziájának legutóbbi machinációit csakis a kapitalizmus globális válságának tekintetbe vételével lehet abba a kontextusba helyezni, amely immár 50 évvel ezelőtt, az 1970-es évek elején megkezdődött. A burzsoázia nem csak azért lép a háború felé mutató útra, mert úgy tartja kedve, hanem mert úgy találja, hogy a munkásosztály elleni folyamatos támadás mellett ez az egyetlen út amellyel enyhíteni tudják a profitráta csökkenő tendenciájából adódó ciklikus válságukat. Továbbá, miközben a válság tovább súlyosbítja a munkásosztály nehéz helyzetét, a nacionalista mozgósítások és a propaganda hasznos eszközök osztályunk szétzilálására és megosztására. Ahelyett, hogy felismernénk, hogy a főnökeink az ellenségeink, azt akarják elhitetni velünk a görék, hogy az ellenségeink a határon túl vannak.

A munkásosztály az első áldozat a kapitalizmus válságában, akár életkörülményeink elleni támadások formájában (például a kapitalizmus covid-kori válsága során a munkásosztály fizetése többek között az infláció okán csökkent), akár abban a formában, hogy a burzsoázia bábuként használ fel bennünket imperialista konfliktusaiban. Éppen ezért tudatosítanunk kell, hogy a munkásosztály az egyetlen olyan erő, amely képes véget vetni a háborúnak. És ezt csakis az osztályharc révén lehet elérni. Jelenleg a munkásosztály reakciói a tőkeosztály támadásaira nagyon aránytalanul elaprózottak és gyengék; miközben életszínvonalunk egyre bizonytalanabbá vált és válik, osztályunk részéről ennek ellenére sincs általános reakció.

Mindazonáltal a remény nem halt meg. Az elmúlt két évben az Egyesült Államokban megszorodtak a sztrájkok és bár az összlétszáma viszonylag alacsony, különösen, ha az elmúlt évtizedekhez hasonlítjuk, ez mégiscsak azt jelzi számunkra, hogy a munkásosztály valamilyen formában megpróbálja hallatni hangját. Az iráni munkásosztály is inspirációt jelent mindannyiunk számára. Ott hihetetlen harciasságot mutatva mintegy 100 000 olajipari munkás

szervezte meg saját sztrájkjait és harci bizottságait túl a szakszervezeteken ami követendő utat mutatott más iráni és az egész világ munkásai számára.

Ha valóban véget akarunk vetni a háborúnak, akkor nekünk, forradalmi internacionalistáknak minden lehetséges módon részt kell vennünk osztályunk e küzdelmeiben. Rá kell mutatnunk osztályunk többi tagjának , hogy szükség van a saját küzdelmeink megszervezésére, és arra, hogy ne delegáljuk a hatalmunkat senkinek, legyen az a szakszervezet vagy bármely párt. Igen, most gyengék és erőtlenek vagyunk, és az ellenforradalom és a reakció tengerében úszunk. De erőfeszítéseink egy erősödő osztálytudat kialakulását segíthetik elő, amely a későbbiekben a munkásosztály olyan nemzetközi szerveződésének létrejöttét eredményezheti, amely a jövő harcaiban hivatkozási pontként szolgálhat osztályunk többi tagjainak számára. Persze ez ne jelentse a kivárási politikáját, de annál inkább radikális eszközt a munkások kezében. Nos ez az a feladat, amelyet az Internacionalista Kommunista Tendencia teljesíteni kíván; azt remélve, hogy az emberiség túlélése érdekében, harcunk sikerrel jár.

Ezzel fejezzük be a mondanivalónkat:

Nincs más háború , csak az osztályharc ! Le az amerikai és az orosz burzsoázia háborús mozgalmaival ! Osztályunk független harcáért !

Jegyzetek

- (1) Újabb infók szerint az oroszok nemhogy kivonják a csapatokat a térségből, hanem egyenesen újabb egységek érkeznek az ukrán határra, ost már 150-170 ezer katona összevonásáról számoltak be (a kiadó jegyzete)

Terjeszti Gondolkodó Autonóm Antikvárium
Bp. -H 1012 Logodi utca 51
gondolkodo.mypressonline.com / DE TE FABULA NARRA-
TUR
e-mail: gondolkodo@citromail.hu
<https://detefabulanarratorsite.wordpress.com/>
facebook: [https://www.facebook.com/pages/De-Te-](https://www.facebook.com/pages/De-Te-Fabula)
Fabula